

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 23.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 23.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **11614** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).
Образувано по жалба на „О.-Ф. Т. Л. V.“, чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № Р. 4800-2324/30.10.2020г./32-318386, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна. С решението е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стока № 1 - пресни тиквички оформени с Митническа декларация с МРН №19BG003010003888R8/23.04.2019г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки.

Страните по делото са :

жалбоподателят „О.-Ф. Т. Л. V.“ G.– Германия /“О.–Ф. Т. Л.“, с адрес на управление E. 11a-d, 85445. O. с V. №DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, и

ответникът Директор на Териториална дирекция "Митница П.", (с предишно наименование Териториална дирекция „Тракийска“ до 31.07.2021г.) при Агенция „Митници“, с адрес: [населено място], [улица].к. 4004

Становища на страните:

1. Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на решението поради съществено нарушение на процесуалните правила - процедурата по доказването на декларираната митническа стойност по реда на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. По указанията на митническите органи дружеството представило фактури за покупка и транспорт на процесната стока, международна товарителница, фактури за продажбата на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки и потвърждение от крайния клиент за доставените количества, справка-калкулация за формирането на продажната цена, извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби, дневници за покупки и дневници за продажбите, доказателства за извършени плащания.

2. Счита, че доказателствата потвърждавали декларираната при вноса договорна стойност и условията по чл.70, пар.3 от Митническия кодекс на Съюза (М.). Стоката е закупена и заведена в счетоводството на дружеството по цената, обявена при вноса и действително платена на продавача. Митническата администрация неправилно отхвърлила всички представени доказателства, нито един от представените документи не е бил оспорен от митническата администрация, нито приет за неистински или подправен.

3. Изводите в оспореното решение, основани на данните за продажбата на стоката на загуба, не съответствали на предвидено изискване в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, при преценката на продажбата на първо търговско ниво не била отчетена спецификата на случая. Продажбата на процесната стока на международна верига „L.“ не била изолирана, касаело се за дълготрайни търговски взаимоотношения с предмет доставки на пресни плодове и зеленчуци през цялата година. Тези взаимоотношения предполагали гъвкав подход при определянето на крайния финансов резултат. За едномесечен период дружеството реализирало печалба от продажбата на стоки от същия вид, независимо от отделни продажби на цени, по-ниски от митническата стойност. Дружеството представило становище на 23.12.2019г. по чл.22, пар.6 от Регламент 952/2013 заедно с писмо от 31.07.2019г., депозирано и с жалбата до съда, съдържащо изявление, че печалбата от реализацията на сравними продукти (в случая тиквички) към конкретен клиент, се изчислявала на месечна база.

4. Продажната цена на стоката на европейския пазар потвърждавала коректността на данните по митническата декларация. Цялото количество внесени стоки било продадено на „L.“, което означавало, че се касае за продажба на „най-голямо сборно количество“ от внесените стоки по смисъла на чл.74, § 2 М.. Стандартната вносна цена на стоката била далеч по-ниска от продажната цена след вноса.

5. Към жалбата до съда е представена декларация от дата 14.04.2020 г., според която дружеството-вносител и дружествата от веригата L. (установени в Германия, Румъния и България,) не са свързани лица. Декларирани са обстоятелствата по чл.127 от Регламента за изпълнение на Комисията във връзка с чл.70, пар.3 от М., сред които и, че горните дружества не са "юридически признати търговски партньори". Вещото лице въз основа на доказателствата е потвърдило достоверността на декларираната при вноса договорна стойност - 3916,80 евро, която е и платена. Към тази стойност се прибавяли разходите за транспорт, за да се достигне до митническата стойност при вноса в размер на 90,81 евро на 100 кг.

6. Пред съда дружеството, представлявано от адвокат Г. поддържа също, че при определяне на митническата стойност като разходи по вноса, са включени освен митническата стойност, изчислена на база договорената цена на стоките, увеличена с разходите за транспорт до граница и разходите след входния пункт до мястото на първата реализация. Счита, че митническата стойност следва да бъде определена в размер на 90,81 евро на 100 кг. от стоката, определя като най-малкото нереалистично от всяка търговска операция да се очаква печалба, печалбата се определяла за конкретен период.

7. Адв Г. поддържа доводите за дълготрайни търговски взаимоотношения между вносителя и крайния клиент - международна търговска верига Л. Предвиденото по чл.75, параграф 5 от Делегиран регламент №2017/891 "вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка" не поставяло предварителни условия и/или изисквания за доказването, включително и за положителен резултат от всяка търговска операция. Ако посочената разпоредба е целяла обратното, то европейският законодател несъмнено би приел изрично изискване за доказване на положителен резултат.

8. Аргументира защитната си теза и със стойността на процесната стока по чл. 74, пар.2, буква в) от М., изчислена от вещото лице, "с цел единствено и само да потвърди, макар и по косвен път, че в случая няма причина за изкуствено завишаване на доставната цена". Определя като убедителни представените доказателства за декларираната договорна стойност, в това число счетоводната отчетност, декларации и дневници по ДДС, за плащането. Изрично заявява, че по делото са представени "всички налични доказателства, касаещи придобиването и реализацията на стоките".

9. В писмената защита адв. Г. се е позовал на съдебна практика, подкрепяща неговата теза - по адм.д. 385/2020г.; 388/2020;393/2020;384/2020 и други на Административен съд София-град, общо 15 дела по аналогични казуси и със сходни решаващи мотиви на съда.

10. ОТВЕТНИКЪТ – Териториална дирекция "Митница П." (с предишно наименование Териториална дирекция "Тракийска") при Агенция Митници, чрез юрк.С., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на решение на всички основания. В подробна писмена защита излага правни и фактически съображения. Пзовава се на конкретни норми по правото на ЕС, приложими към определянето на митническата стойност по процесния внос: съображение 147 от преамбюла и чл.181, параграф 1 от Регламент (ЕС) №1308/2013; Регламент (ЕС) №2018/1602 на Комисията; съображение 31, чл.73, буква а) а и чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891; Регламент (ЕС) №952/2013 - Митнически кодекс на Съюза (М.), конкретно членове чл.1, чл.69, чл.70, чл.71, чл.74; Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447 – член 132 и член 148.

11. За проверката на достоверността на декларираната договорна цена митническите органи взели предвид обстоятелства, свързани със стоката и които биха могли да обосноват по-високата цена, но вносителят не е заявил данни за екстра качество или био-продукт на стоката. Позовава се на обстоятелствата за взаимоотношенията между търговските партньори - вносителят и купувачът на първо търговско ниво, за пазара на процесната стока. Нямамо логично обяснение защо добре познати търговци договарят големи количества стоки, но не могат да договорят по-ниски цени. Освен при извънредни обстоятелства, пазарната логика изисквала търговецът да продава стоката на цена, по-висока от цената на закупуването ѝ, при нормални условия сделките се сключвали с цел печалба. На основание чл.132 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2015/2447 митническите органи можели да приемат намаляването на договорната цена само поради дефект на стоката, който е съществувал преди допускането ѝ до свободно обращение, но не е бил взет предвид при сключване на договора за покупко-продажба. Позовава се на Решение на Съда от 12 октомври 2017 г. по дело X BV, C- 661/15, EU:C:2017:753, т.23.

12. Правният спор се свеждал до определянето на митническата стойност, върху която се изчисляват дължимите вносни мита и ДДС. Счита за приложимо специалното законодателство - Делегиран регламент № 2017/891, който урежда само правилата в сектор плодове и зеленчуци, и имал предимство пред общото законодателство - М., а последното се прилагало без да се засяга законодателството в други области - чл.1 от кодекса. Дружеството претендирало приложимост на метода по чл.74, параграф 2, буква в) от М. за определяне на митническата стойност по конкретния внос, който счита за неприложим.

13. Понятието за "партида" по чл.73, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изключвало анализ на факти за вносни операции за по-дълъг период, в това число на месечна или годишна база. Поради това счита за неотнормирани данните за продажбата на стоки от същия вид за какъвто и да е период от време. За този извод се позовава и на чл. 148, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 - на предвиденото, че обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция.

14. Ответникът иска от съда да отхвърли жалбата, позовава се на съдебна практика с такъв резултат - решение №6038/03.11.2020г. по адм.д. №392/2020г. на Административен съд София-град.

По фактите съдът приема следното:

15. На 23.04.2019г. пред Митническо бюро С., дружеството О. Ф. е подало митническа декларация с MRN19BG003010003888R8, с която като вносител, под режим „допускане до свободно обръщение с цел крайно потребление“, декларира под № 1 стока „пресни тиквички“ с нето тегло 4800 кг, с произход Република Турция, с код по КН07099310, с декларирана митническа стойност 8 525,48лв, преизчислена в евро на 100 кг – 90,81 евро на 100 кг. За произхода на стоката е представен сертификат за движение EUR1, износителят е "D. (...)" - търговец със седалище в [населено място], Република Турция.

16. В графа 4/14 е декларирана цена на стоката в размер на 3916,80 евро, която съвпада със стойността по търговска фактура DES2019000000352 от 19.04.2019г., издадена от износителят. В графа 4/9 „Добавяния и приспадания“ са декларирани следните разходи: за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка на мястото на въвеждането на стоките в Европейския съюз – 864,89лв.; разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане – 521,48 и разходи за представителство пред Българска агенция за безопасност на храните – 100лв., които съответстват на стойностите на документите за услугите и плащането им. Според митническите органи посочените разходи - общо в размер на 109,6 евро /100кг, са цената на придобиване на процесната стока от вносителя.

17. На основание, че декларираната по конкретния внос митническа стойност на стоката надвишава с повече от 8% определената от Европейската комисия за деня (23.04.2019 г.) стандартна вносна стойност (С.) за тиквички в размер на 53,80 евро на 100 кг с произход *etga omnes*, в това число и от Турция, вносителят е заплатил обезпечение в размер на 982,17лв. на основание чл.75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 и чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447.

18.С писмо от 24.04.2019г. вносителят е уведомен от митническите органи, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 и в сроковете по разпоредбата, е необходимо да представи доказателства, че процесната стока е „реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната митническа стойност“ и конкретно да представи: митническа декларация от държавата за износ, фактура за транспорт, търговски договор, данъчни фактури за продажбата на стоката на първо търговско ниво, справка –калкулация за формиране на продажната цена на база на цената на придобиване, извлечение от банкови сметки, банкови документи за извършено плащане в полза на продавача, дневник на покупките и на продажбите, дневник за регистриране на сключени сделки, стокова разписка и др. Вносителят е уведомен и за последиците от неизпълнението на указанията - усвояване на обезпечението на основание чл. 75, параграф 5, ал.2 от същия регламент.

19.С молба от 23.05.2019г., вносителят О. чрез пълномощник, представил следните доказателства: фактура за покупка на стоките, фактура за транспорт, международна товарителница, фактура за продажба, на стоките на първо търговско ниво № 9136 и 9137, стокови разписки, потвърждения за получени доставки, справка-калкулация за формиране на продажната цена на база на цената на придобиване, извлечения от счетоводни сметки за вноса и продажбите.

20.Според калкулацията, продажната цена на тиквичките по процесния внос е в размер на 1,06/1кг или 106,00 евро на 100кг, формирана на базата на цена на придобиване без ДДС. Тази цена включва следните елементи: 1.цена по инвойс-фактура 0,816 евро/кг; 2. транспортни разходи 0,092 евро/кг; 3.цена по митническа декларация - 0,908 евро /кг (или 90,980 евро за 100 кг.) като тази сума е равна на сумата по т.1 и т.2; 4.допълнителни разходи-0,110евро/кг; 5.Надценка -4%.

21. Със същата молба, на основание представените доказателства, вносителят О. е направил искане за възстановяване на вносения депозит - в размер на 982,17 лв. за конкретната стока. Допълнително към молба от 11.09.2019 г. вносителят е представил и справки –декларации по ДДС за данъчните периоди януари – април 2019 г., дневници за покупки и дневници за продажби, V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки (ВОД) за същите данъчни периоди.

22. По съображение, че цената при последващата продажба - 106,00 евро на 100 кг, е по-ниска от цената на придобиване – 109,06 евро на 100 кг на същата стока, митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване и вносеният депозит за конкретната стока следвало да се задържи за плащане на вносното мито, на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/81. На основание чл. 22, пар. 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, с писмо на митническите органи от 21.11.2019 г., вносителят е уведомен, че предстои издаването на решение на директора на ТД Тракийска, с което за процесната стока ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение поради неизпълнение на условието по чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 982,17 лв. ще бъде усвоено. Предоставен е 30 дневен срок за становище.

23. Вносителят О. е представил становище на дата 23.12.2019 г., според което чл. 75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/81 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, към не били поставени предварителни условия или изисквания за доказване на декларираната митническа стойност по отношение на документите, нямало никакво основание впоследствие да се въвежда допълнителен критерий. Претендира, че в случая са представени всички необходими и изискани документи за доставката и за декларираната „договорна стойност“ на стоката.

24. В становището от 23.12.2019 г. изрично се подчертава, че се касаело за дълготрайни търговски отношения между вносителя О. Ф. и крайния клиент – международната търговска верига L.. Тези взаимоотношения определя като периодични, продължаващи през цялата година доставки на плодове и зеленчуци, което налагало и по-гъвкав подход при определянето на крайния финансов резултат и търговската печалба. Вносителят реализирал печалба – положителен финансов резултат за по-дълъг период, независимо от продажбата на стоки през този период на по-ниски цени от митническата им стойност, увеличена с разходите на територията на Съюза. Ангажира се да представи допълнителни калкулации и анализи за извършените продажби в допълнителен срок по причини от организационен характер. Излага и последен аргумент, че определената С. от Европейската комисия е значително по-ниска от продажната цена. Отново е направено искане за възстановяване на вносения депозит. Вносителят не е ангажирал други доказателства пред митническия орган.

25. С оспореното по делото решение на основание чл. 29 от Регламент 952/2013 г. във връзка с чл. 19, ал. 7 от Закона за митниците (ЗМ), е постановено следното:

25.1. За стока №1 пресни тиквички по митническа декларация с MRN 19BG003010003888R8 от 23.04.2019г. са коригирани декларираните данни в клетка 1/10 "Режим" като вместо посоченото в 1/11 Допълнителен режим: „000 Няма допълнителна процедура“, с решението се коригира на вписване със следното съдържание "F02-стандартни стойности при внос Регламент (ЕС) №543/2011".

25.2. На основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, е постановен отказ да се освободи представеното от вносителя обезпечение в размер на 982,17лв. за същата стока, което се задържа за плащане на дължимото вносно мито.

25.3. Извършени са корекции в митническата декларация в група данни 4 и информация за определяне на стойността и данъците: по 4/6 дължим размер на вносно мито A00 на 646,48лв.- по 4/6 дължим размер на вносно мито A01 -1426,95лв. в4/5ставка мито A01 29,7282 ;по 4/4 данъчна основа B00 вместо 10 238,22 да се чете 7745,65лв. по 4/6 дължим размер на ДДС B00 вместо 2047,64 лв. да се чете 1549,13лв. Коригираните данни са посочени в таблицата към клетка 47.

25.4. Като резултат от корекциите, с оспореното решение за вноса на процесната стока е определено ново задължение: за вносно мито A01 в размер на 982,17 лв., което да бъде взето под отчет и недължимо внесено ДДС при вноса на стоката в размер на 498,51лв.

25.5 Решението на митническия орган е мотивирано в обобщение със следните аргументи:

- На основание чл.181, параграф 2 от Регламент (ЕС) №1308/2013, декларираната стойност надвишава 8% С. за деня, тъй като вносителят е декларирал закупуването на процесната стока „тиквички“ на по-висока цена – 90,81 евро на 100кг. На пазара в Република Турция същата стока е имала С. в размер на 53,80 евро на 100 кг. Вносителят трябвало да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата. За доказване на по-високата цена на стоката би могъл да представи например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с качество екстра. В процесната митническа декларация и в придружаващите документи, стоката не е декларирана като биопродукт, а в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС за тиквичките е посочено качество първо.

- При проверката на достоверността на декларираната митническа стойност са взети предвид данните за продажбата на загуба на стоката след вноса. От използвания глагол в чл.75 Делегиран регламент (ЕС)2017/891 „да докаже“, е формиран извод, че законодателят не е имал предвид само представянето на документи за пласирането на стоката без значение на каква цена.

26. В хода на съдебното производство са представени доказателства за плащане на фактурната цена по вноса - писмо от О. до доставчика (износителя) от 06.05.2019г., съдържащо уведомление за получаване на превод от 328 921,89 евро за уравниване по 37 фактури от дати през март и април 2019г. и извлечение от сметката на вносителя от дата 07.05.2019г. за същата сума.

27. В приетото по делото заключение, вещото лице, след анализ на доказателствата, е достигнало до следните изводи:

27.1. Декларираните данни в митническата декларация за стоката по позиция 1 "пресни тиквички", съответствали на данните, съдържащи се в представените от вносителя О. документи за доказване на декларираната договорна стойност на стоката, а именно: произход от Република Турция; нето тегло 4800 кг; с митническа стойност, преизчислена в евро за 100 кг - 90,81 с включени разходи по транспорта. В търговската фактура от 19.04.2019г. стоката била описана като "тиквички", посочена по позиция 1, нето тегло 4800 кг, единична цена 0,816 евро, обща цена 3 916,80 евро, условия на доставката FCA A., 960 броя колети. Според вещото лице данните по фактурата съответстват на съпътстващите стоката документи и са декларирани идентично пред митническите органи на Република Турция и Република България.

27.2. Вещото лице отбелязва, че както себестойността, така и печалбата се изчислявали за конкретен отчетен период, а източник на данните за себестойността са записванията по счетоводните сметки. Също според вещото лице генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоки след вноса им, не влияе върху извършените преди това търговски операции и плащания. Фактурата за вноса съдържа данни за договорената и продадената стока, която наред с другите документи, съставлявала доказателство, че договорената цена на процесната стока е тази по фактурата - 90,81 евро на 100 кг. Приема за доказано и плащането на цената по търговската фактура, същата стойност била отразена и в счетоводството на вносителя.

27.3. За изчислението на митническата стойност по метода по чл.74, пар.2, б."в) от Регламент (ЕС) №952/2013, вещото лице е взело предвид продажната цена на процесната стока - 4800 кг тиквички, продадени на първо търговско ниво от О. на Л. - България, тъй като "това количество би могло да се приеме за най-голямото сборно количество". При единична продажна цена 106,00 евро за 100 кг на стоката, вносното мито, съобразно данните и условията по Т. към датата на регистрация на митническата декларация 23.04.2019г., следвало да бъде 0,0% според вещото лице.

Към разрешаването на правния спор по делото, по въпросите, свързани с проверките за достоверност на декларираната договорна цена при внос на зеленчуци от трети страни, са приложими само разпоредби по правото на ЕС, а именно:

28. Харта за основните права на Европейския съюз

Член 41

Право на добра администрация

(...)

2. Това право включва по-специално:

(...)

в) задължението на администрацията да мотивира своите решения.

(...)

Член 47

Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес

Всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия.

(...)

Член 51

Приложно поле

1. Разпоредбите на настоящата харта се отнасят (...), както и за държавите-членки, единствено когато те прилагат правото на Съюза. В този смисъл те зачитат правата, спазват принципите и насърчават тяхното прилагане в съответствие със своите компетенции и при зачитане на предоставените в Договорите компетенции на Съюза.

29. Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза

29.1. Член 29 от този кодекс, озаглавен „Решения, взети без предварително заявление“, гласи:

„Освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.“

По силата на преpraщането, към процесното решение, издадено на основание чл. 29 М., е приложимо и предвиденото по чл. 22, параграф 7 от Кодекса:

„7. Всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44.“

29.2. Член 44 от посочения кодекс, озаглавен „Право на обжалване“, предвижда в параграфи 1 и 3:

„1. Всяко лице има право да обжалва решенията на митническите органи, отнасящи се до прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

Всяко лице, което е подало заявление до митническите органи за издаване на решение и което не е получило решение по заявлението си в срока, посочен в член 22, параграф 3, също има право на обжалване.

(...)

3. Жалбата се подава в държавата членка, където е взето или поискано решението“.

29.3. Глава 3 от този кодекс, озаглавена "Стойност на стоките за митнически цели", съдържа чл. 69, озаглавен "Обхват", според който митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа за специфични области на търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74.

29.4. Съгласно член 70 от Кодекса, озаглавен "Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност":

„1. Базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

2. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача (...), и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

3. Договорната стойност се прилага, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

(...)

г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената.“

29.5. Член 74 от Кодекса, озаглавен "Вторични методи " параграфи 1 и 2, имат следното съдържание:

„1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

(...)

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите;“

30. Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза

30.1. В Глава 3 “Стойност на стоките за митнически цели“ се съдържа чл.127, озаглавен „Общи разпоредби“, относими към прилагането на чл.70, параграф 3, буква г) от Кодекса. Конкретно чл. 127, параграф 1, буква б) определя следното:

„ 1. За целите на настоящата глава се счита, че две лица са свързани, ако е изпълнено едно от следните условия:

(...)

б) са юридически признати търговски партньори;“

30.2. В чл.128 от Регламента за прилагане, във връзка с член 70, параграф 1 от Кодекса, съдържа уредба по въпроса към кой момент се определя договорната стойност на стоките:

„1. Договорната стойност на стоките, продадени за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, се определя в момента на приемане на митническата декларация въз основа на продажбата, извършена непосредствено преди въвеждането на стоките в посочената митническа територия.“

30.3. В член 134, параграфи 1 и 2, буква б) от Регламента за прилагане, озаглавен „Сделки между свързани лица“, по прилагането на член 70, параграф 3, буква г) от Кодекса, предвижда следното:

„1. Когато купувачът и продавачът са свързани лица и за да се определи дали тази връзка не е повлияла на цената, обстоятелствата около продажбата се проверяват според необходимостта и на декларатора се дава възможност да представи евентуално необходимата допълнителна подробна информация относно тези обстоятелства.

2. Стойността на стоките обаче се определя в съответствие с член 70, параграф 1 от Кодекса, когато деклараторът докаже, че декларираната договорна стойност се доближава до голяма степен до една от следните сравнителни стойности, определени по същото време или почти по същото време:

(...)

б) митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Кодекса;

(...)

4. Сравнителните стойности, изброени в параграф 2, следва да се използват по искане на декларатора. Те не заменят декларираната договорна стойност.“

30.4. В член 142 от Регламента за прилагане, озаглавен „Дедуктивен метод“, се съдържат правилата за определянето на митническата стойност по член 74, параграф 2, буква в) от Кодекса:

„1. Единичната цена, използвана за определяне на митническата стойност по член 74, параграф 2, буква в) от Кодекса, е цената, на която внесените стоки или внесените идентични или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасянето на стоките, чиято стойност се определя.

(...)

4. За целите на определяне на митническата стойност по член 74, параграф 2, буква в) от Кодекса не се вземат предвид следните продажби:

(...)

б) продажби на свързани лица;
(...)"

30.5.В член 145 от Регламента за прилагане, озаглавен „Придружаващи документи във връзка с митническата стойност“, във връзка с член 163, параграф 1 от Кодекса, регламентира следното:
„Фактурата, свързана с декларираната договорна стойност, се изисква като придружаващ документ.“

31.Регламент (ЕС) М 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти

31.1.Чл. 181, параграф 1 от този регламент предвижда следното:

„1.За целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците (...) входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията. (Регламент № 2913/92 г. е отменен, заменен с Регламент № 952/2013 г.).“

32.Делегиран регламент (ЕС) №2017/891 на Комисията за допълване на Регламент (ЕС) №1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците

32.1.В член 73, буква „а“ от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е дадена легална дефиниция на понятието „партида“ за целите на раздела Търговия с трети страни - система на входните цени:

а) „партида“ означава стоките, представени с декларация за допускане за свободно обращение, обхващаща единствено стоките от един и същ произход, които попадат под един единствен код по КН“

32.2.Член 75 от *Делегиран регламент (ЕС) 2017/891* Основа за входни цени, регламентира следното:

„1.За целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците [...], посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент.

2.Когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

(...)

3.Когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос.

4.Митническата стойност на продуктите, внесени на консигнация, се определя пряко в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, като за тази цел по време на периодите, в които е в сила, се прилага фиксираната стойност при внос, изчислена в съответствие с член 38 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892.

5. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент.

Неспазването на един от тези срокове води до загуба на предоставената гаранция, без да се засяга прилагането на параграф 6.

Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита.

За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата.

(...)

6.(...)

Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Размерът на митото, който следва да бъде събран или остава да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение до датата на събиране на дължимото мито. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство.“

Приложими са процесуалните разпоредби, предвидени по националното право:

33. Административнопроцесуален кодекс:

"(...)

Предмет на съдебната проверка

Чл. 168. (1) Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

(...)

Доказателства

Чл. 171. (1) Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. (...)

(2) По искане на страните съдът може да събира и нови доказателства, допустими по Гражданския процесуален кодекс. Вещи лица, оглед или освидетелстване той може да назначава и служебно.

34. Закон за митниците

"(...)

Раздел II.

Решения по прилагане на митническото законодателство

Чл. 19. (1) Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции.

(7) За целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

(...)

Част седма.

ОБЖАЛВАНЕ НА РЕШЕНИЯТА

Чл. 220. (1) Всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(...)

На основание изложеното, настоящият състав на Административен съд София-град намира, че за правилното разрешаване на правния спор по делото е необходимо да отправи преюдициално запитване за тълкуване на норми по правото на Европейския съюз, поради следното:

По задължението на настоящия съд да отправи преюдициално запитване

35. Оспореното решение е издадено на основание разпоредби от Митническия кодекс на Съюза и от компетентен орган по прилагането на митническото законодателство на ЕС.

36. Съдът взе предвид приетото по точка 27 от Решение от 18 юли 2013г. по преюдициално дело C-136/12, C. nazionale dei geologi, E.:EU:C:2013:489 по въпроса дали юрисдикция, чието решение не е окончателно, както в случая по делото, е задължена да отправи преюдициално запитване. Съдът на ЕС е приел, че: „Когато обаче тези юрисдикции сметат, че прибегване към правото на Съюза е необходимо, за да им даде възможност да решат определен спор, с който са сезирани, член 267ДФЕС им вменява по принцип задължението да сезират Съда с всеки въпрос за тълкуване, който може да възникне.“ За този си извод Съдът на ЕС препраща към Решение от 6 октомври 1982 г. по дело С. и др., 283/81, точка 11-20.

37. Националната съдебна практика по чл. 75, пар. 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/89 в преобладаващата си част застъпва становище, че декларираната договорната стойност от О. е доказана на основание съответствието между декларираните данни от вносителя и износителя, доказателствата за плащане по фактурата. Идентично е и заключението на вещото лице по делото. От разпоредбата не следвало, че продажбата на загуба на вносните стоки е обстоятелство, относимо към доказването на договорната стойност. Уважени са останалите доводи на О.: за продажбата на загуба поради промоции на веригата L.; продажбата на печалба или на загуба не следвало да се преценява за отделна партида, а за по-голям период; отклоненията от цените при вноса са приети за последица от трайните търговски отношения на вносителя с L., в това число и продажбите на промоция от клиента му на крайни потребители. Тези изводи противоречат на мотивите, застъпени от митническия орган, идентични с тези по делото.

38. Настоящият състав на съда намира за необоснована нито едната, нито другата теза, предвид даденото тълкуване на митнически разпоредби с Решение на Съда от 11 март 2020 г., BV, C-160/18, EU:C:2020:190 и Решение на Съда от 20 декември 2017 г. по делото Н., C-529/16, E.:EU:C:2017:984, както и необходимостта от тълкуване на други приложими към казуса по делото разпоредби за определянето на митническата стойност на вносните стоки, а именно: на чл. 75, пар. 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/89 във връзка с чл. 70, от Митническия кодекс на Съюза; на чл. 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/89 във връзка с цитираната съдебната практика с оглед прилагането ѝ по аналогия.

39. Посочените разпоредби от делегирания регламент не са тълкувани до сега от Съда на ЕС. Също не е дадено тълкуване на чл. 70, параграф 3, от Митническия кодекс на Съюза, в контекста на свързани лица, които са „юридически признати търговски партньори“. Също тези разпоредби не съдържат препращане към правото на държавите-членки. Както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа на равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държавите членки с оглед на определянето на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Съюза, при което да се отчита не само съдържанието, но и контекстът ѝ и целта, преследвана със съответната правна уредба (решение от 25 юни 2020 г., М. F., C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, т. 53 и цитираната съдебна практика). Поради това следва, че тълкуването им следва да бъде направено от Съда на ЕС.

По правните въпроси, които съдът следва да разреши в казуса по делото и които изискват тълкуване на правото на ЕС:

40. Според чл. 70, параграф 1 от М. договорната стойност е платената или подлежащата на плащане цена. Следователно, би могло да се приеме, че данните за плащането по търговската фактура доказва и договорната стойност, каквато теза поддържа жалбоподателят. Само данните за плащането не са достатъчни, тъй като чл. 70, параграф 3 от М. съдържа условията за прилагането на договорната стойност, сред които е и условието по чл. 70, параграф 3, буква г) М. - „купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената“.

41. Според чл. 127, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447, „юридически признатите“ търговски партньори следва да се считат за свързани лица по смисъла на чл. 70, параграф 3, буква г) от Кодекса. Нормите на митническото законодателство не съдържат указание за това кои търговци следва да се считат за юридически признати партньори, но според настоящият съд, очевидно не се касае само за договорни отношения или друг вид юридическа връзка между търговци, тъй като европейският законодател би го предвидил изрично, а и за други елементи. Освен това представянето на договор или друг документ за взаимоотношенията между вносител и износител във връзка с процесния внос, не е изрично предвидено в чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891. Посочените изрично в тази разпоредба документи са представени от вносителя О. пред митническите органи.

42. За доказването по чл. 75, пар. 5, ал.1 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/89, митническият орган е изискал, търговски договор или друг документ за взаимоотношенията си с износителя на стоките по процесната митническа декларация, но вносителят О. не е представил. За доказването на декларираната договорна стойност при вноса, вносителят е представил само търговски фактури, доказателства за плащане на цената, за декларирането на износа и вноса, търговска кореспонденция за плащането към износителя, доказателства за продажбата на стоките по вноса на първо търговско ниво – фактури, протоколи за предаване, калкулация на цената. О. е декларирал, че няма свързаност с износителя и купувача на първо търговско ниво на вносните стоки. Независимо от това определя взаимоотношенията си с международната търговска верига L. като трайни, периодични и повтарящи се през цялата година доставки на плодове и зеленчуци, налагането на цени от купувача на първо търговско ниво, във връзка с продажбата на загуба на внесените стоки на територията на ЕС. Обстоятелствата по отношение на L. - значителен брой доставки на зеленчуци, касаят и взаимоотношенията с износителя, видно от кореспонденцията за плащане по процесния внос и декларираните значителен брой доставки в дневниците по ДДС, представени по делото.

43. С оспореното решение е коригиран начисленият при вноса ДДС, на основание определената по-ниска митническа стойност. Декларирането на значително по-високата вносна цена има за резултат не само неплащането на мито по вноса, но и начисляването на по-висок размер на ДДС. При продажба на същата стока на загуба на територията на ЕС, начисленият ДДС ще бъде в по-нисък размер от платения при доставката. Като резултат от конкретната сделка вносителят ще възстанови част от данъка, платен при вноса. По справка-декларация резултатът по ДДС за отчетния период е сумарна величина, но сделки като процесната оказват влияние върху този резултат като намаляват данъка за внасяне или увеличават данъка за възстановяване за периода, те. Във всички случаи водят до благоприятен за вносителя резултат. Тъй като целта е да не се допусне избягването на плащането на мито и загубата на данъчни приходи по бюджета на ЕС, то преценката по чл.75, параграф 6 от Делегирания регламент (ЕС) №2017/891, би следвало да включва и проверката, дали процесните отношения между търговците не са повлияли върху цената на стоката по конкретния внос, в това число с цел да се предотврати ощетяването на бюджета. В зависимост от отговора на този въпрос, то ще бъдат относими или не доказателствата за икономическите взаимоотношения между вносителя и неговите контрагенти и данните за продажбата на загуба на първо търговско ниво.

44. Според задължителната съдебна практика на Върховния касационен съд на Република България (Решение № 23/07.02.2011г. по търговско дело №588/2010г.), фактурата може да се приеме като доказателство за възникнало договорно правоотношение по договор за продажба между страните, „доколкото в самата фактура фигурира описание на стоката по вид, стойност, начин на плащане, наименование на страните и време и място на издаване. Само по себе си отразяването на фактурата в счетоводството на ответника купувач, включването ѝ в дневника за продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по нея представляват признаване на задължението и доказват неговото съществуване.“

45. Фактурите, издадени от износителя към О. към L., с предмет стоките по вноса, като документ, съдържат всички изискващи се данни за доставката, също са отразени в дневниците по ДДС от вносителя. На основание даденото тълкуване от касационния съд, констатациите на вещото лице и доказателствата по делото, процесните фактури следва да се преценят като доказателство за договорно правоотношение по договор за продажбата на стоките, предмет на вноса.

46. Поради изложеното, е необходимо да се даде тълкуване на чл.70, параграф 1 във връзка с параграф 3, буква г) от Митническия кодекс, във връзка с чл.127, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447, дали без да е представен търговски договор или друг вид юридическа връзка между търговци, но обстоятелствата по делото:

- верига от доставки между износител, вносител и купувач на първо търговско ниво на същите стоки, които изключват извод за случайно възникнали търговски взаимоотношения,

- данните за издадени фактури между вносителя и износителя, с изискването се съдържа информация, за плащането, отразяването на фактурите в счетоводството и дневника за продажбите по ДДС на вносителя, съответно ползването на данъчен кредит,

съставляват обстоятелства, които доказват договорни търговски взаимоотношения и определят износителя и вносителя като „юридически признати търговски партньори“, съответно свързани лица, изискващи проверката дали тази свързаност е повлияла на декларираната договорната стойност на стоките, предмет на конкретния внос.

47. Същото тълкуване – дали са свързани лица по митническото законодателство на ЕС, е необходимо да се даде и за взаимоотношенията между вносителят О. и международната търговска верига L. - купувачът на първо търговско ниво, на основание декларираните трайни взаимоотношения между търговците за стоките, предмет на процесния внос и поради идентичност на обстоятелствата. Изясняването на този въпрос е необходимо, тъй като пред съда жалбоподателят О. се позовава на близките стойности между декларираната вносна цена и единичната цена на същите стоки, изчислена по дедуктивния метод, като доказателство, за да се приеме декларираната договорна стойност на стоките. Съдът е допуснал установяването на единичната цена на вноските стоки по дедуктивния метод като задача по заключението на вещото лице, тъй като дори и при сделки между свързани лица, съгласно чл. 70 параграф 3, буква г) от Кодекса, договорната стойност следва да бъде приложена, ако връзката не е повлияла върху цената. Във връзка с последното договорната стойност се прилага ако деклараторът докаже, че декларираната договорна стойност се доближава до голяма степен до една от сравнителните стойности, предвидени в чл.134, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. По буква б) от същата разпоредба, е предвиден и дедуктивният метод по чл.74, параграф 2, буква в) от Кодекса.

48. Съгласно чл.142, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, определянето на митническата стойност по този метод допуска да се вземе предвид цената, по която внесените стоки се продават в Съюза, но изключва продажбите между свързани лица- параграф 4, буква б) от същата разпоредба. За понятието "продажби на свързани лица" е приложимо предвиденото по чл.127, параграф 1 от същия регламент, тъй като определя кои лица се считат за свързани "за целите на настоящата глава". Двете разпоредби - чл.127 и чл. 142 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, са част от Глава 3 "Стойност на стоките за митнически цели", Дял 2 "Елементи, въз основа на които се налагат вносни или износни мита и други мерки по отношение на търговията със стоки" от регламента. Поради това условията, на които се основава преценката за "свързани лица" по веригата износител, вносител и купувач на първо търговско ниво на същата стока, са предвидените в чл. 70 параграф 3 М. и чл.127 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. По тези съображения следва да бъде дадено тълкуване на понятието "свързани лица" по чл.142, параграф 4, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, в контекста, посочен по т.46 поради обстоятелствата по делото за взаимоотношенията между вносителя и L..

49. Вещото лице по делото е изчислило стойността на процесните стоки по дедуктивния метод като е взело предвид единствено и само цената по фактурите за продажбата им от О. на L., без да изследва и вземе предвид дали е приложимо изключващото основание по чл. 142, параграф 4, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Следователно, е необходимо тълкуване на тази разпоредба във връзка с процесните взаимоотношения между вносителя О. и L., с оглед задължението на съда да обсъди заключението на вещото лице и формира извод, дали същото е дадено в съответствие с правото на ЕС.

50. В чл. 75 Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 или в друга приложима разпоредба не е предвидено изрично, че вносителят разполага с правната възможност да установи цената на вносните стоки за митнически цели по дедуктивния метод за пръв път и в производството по обжалването на решението на митническия орган, като аргумент в своя защита. Поражда се съмнение при отрицателен отговор на този въпрос дали ще се ограничи правото на защита на вносителя, във връзка с чл. 47 от Хартата за основните права на ЕС. От чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 може да се направи извод, че вносителят може да определи стойността по дедуктивния метод в рамките на производството пред митническия орган. Друго не следва и от чл.134, параграф 4 от Регламента за изпълнение (ЕС) №2015/2447, предвид употребеното "декларатора".

51. В производството пред митническия орган вносителят О. не е заявил, че ще определи стойността по дедуктивния метод в срока по чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Тъй като неспазването на този срок, съгласно ал.2 от същата разпоредба, води до загубата на предоставената гаранция, то се поставя въпрос дали вносителят може да определи тази стойност само в рамките на срока и производството пред митническия орган. Настоящият съд може да допусне изслушване на заключение на вещо лице и без да е направено искане от страните, т.е. служебно чл. 171, ал. АПК. Също съдът е задължен въз основа на представените доказателства служебно да извърши проверка на оспорения пред него акт и на непосочени в жалбата основания - чл.168, ал.1 АПК. В случая вносителят е направил искане за установяването на стойността на вносните стоки по дедуктивния метод чрез заключение вещо лице по делото, като съдът е уважил искането, но по посочените правни съображения, се съмнява доколко е допустимо да обоснове преценката си върху такава стойност. Освен това, въз основа на установената цена по дедуктивния метод на процесните стоки О. счита, че определената за деня С. от Комисията за тиквички, внос от Република Турция, е значително по-ниска от цената, по която същата стока се продава в ЕС, т.е. косвено оспорва определената за деня С. от Комисията.

52. Ответникът оспорва пред съда приложимостта на този метод към процесния внос. От посоченото в чл. 75, параграф 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, че при проверката митническите органи следва да установят „изискванията на настоящия член“, и доколкото във връзка с доказването на декларираната стойност вносителят не е избрал да установи митническата стойност на стоката по дедуктивния метод, то е възможно да се приеме, че тази проверката и съответно доказването пред съда са ограничени единствено до договорната стойност.

53. Митническият орган е изискал и вносителят е представил доказателства за продажбата на процесните стоки на първо търговско ниво, и не е спорно, че са продадени на загуба, което обстоятелство счита за решаващо за преценката чл. 75, параграф 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Посоченото обстоятелство не може да бъде игнорирано, на основание, че такова изискване не се съдържа изрично в чл. 75, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891. Видно от Решение на Съда от 11 март 2020 г., BV, C-160/18, EU:C:2020:190, по точка 51 и т. 1 от диспозитива на решението, по тълкуването член 3, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1484/95, е прието че: *„обстоятелството, че внасяните в Съюза стоки са продадени на загуба, а именно на цена, по-ниска от вносната цена С., посочена в митническата декларация, само по себе си не е достатъчно, за да се приеме, че не е установена верността на вносната цена С., ако вносителят докаже, че всички условия във връзка с процеса на изпращане на посочените стоки потвърждават верността на тази цена.“* Понятието „цена С.“ се извежда от международните търговски термини (И.), публикувани от Международната търговска палата и включва стойността на стоката, застраховките и транспортните разходи (С., I., F. - С.). Тези елементи са взети предвид при преценката за продажбата на процесната стока на загуба.

54. Предвиденото по член 3, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1484/95 съответства на чл. 75, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Идентично според двете разпоредби вносителят разполага с определен срок от датата на продажбата на стоките и от датата приемане на декларацията за допускане за свободно обръщение да докаже: според чл.3, пар. 4 от Регламент №1484/95, че *„пратката е пласирана според условия, потвърждаващи съответствието с цените, посочени в параграф 2“*, т.е. вносната цена; а според чл. 75, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, че *„партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС)№952/2013“*.

55. Различие има в изрично посочените доказателства, които вносителят следва да представи. Така в чл.3, пар.2 от Регламент №1484/95 изрично е предвидено, че за доказването на цената вносителят следва да представи *„поне следните доказателства“, сред които „договора за покупко-продажба или какъвто и да е друг еквивалентен документ“*. Според чл.75, параграф 5, алинея 4 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, не се съдържа такова задължение, митническите органи са изискали търговски договор, но О. не е представил, което повдига въпрос доколко без такъв документ ще бъде доказана подлежащата на плащане цена при вноса на стоката, в това число да бъде взета предвид последващата продажба на загуба, както се посочи.

56. От чл.75, параграф 5, алинея 4 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891 пряко не следва задължение за представянето на *„договора за покупко-продажба или какъвто и да е друг еквивалентен документ“* с цел доказването на подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, по арг. от чл.70, параграф 1 М.. Всъщност стои въпроса и дали митническите органи следва да извършат проверка на този елемент, ако вносителят представи доказателства за плащането по фактурата за вноса. На тези въпроси не може да се даде еднозначен отговор. След като фактурата е придружаващ документ към митническата декларация - чл. 145 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, то предвиденото по чл.75 параграф 5, алинея 4 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891 – *„вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида“*, би следвало да означава друг документ за *„продажбата“*, *„освен фактурата“*. В този контекст е възможно да се приеме, че всички необходими документи за продажбата, освен фактурата, означава и *„договора за покупко-продажба или какъвто и да е друг еквивалентен документ“*.

57. Отговорите на въпросите какви обстоятелства и документи вносителят О. е бил задължен да представи по чл.75 параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, е от съществено значение за установяването по параграф 6 от същата разпоредба. В това число е от значение дали в съответствие с тази разпоредба митническият орган е изискал "необходими документи" и за последиците от непредставянето им. По тези съображения, даденото тълкуване от Съда на ЕС по т.1 от диспозитива на решението по делото BV, C-160/18, EU:C:2020:190, за задължението на вносителя да докаже, че всички условия по изпращането на стоката доказват тази цена, при продажбата на загуба в ЕС, не изглежда неотнормено към процесния внос. Доводите на вносителя, че продажбата на загуба за определената партида е обусловена „например, поради рекламна кампания“ на клиентите на дружеството вносител, не са относими най-малкото към изпращането на стоките, за да се счита като обстоятелство, пряко потвърждаващо декларираната вносна цена.

58. На следващо място, митническите органи са установили и не е спорно, че декларираната вносна стойност по чл.70, пар.1 М., надвишава значително определената С. за деня от Комисията. Така за 23.04.2019г. С. е в размер на 53,80 Е./100 kg при декларирана митническа стойност по чл.70, пар.1 М., преизчислена в евро на 100 kg в размер на 90,81 Е./100 kg. Касае за декларирана по-висока вносна стойност не само с повече от 8%, изискваща предоставяне на гаранция, съгласно чл.75, пар.2 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, но с 40,75% по-висока стойност.

59. Според установената система в сектора на плодовете и зеленчуците, размерът на митото и входната цена са обратно пропорционални, което е видно и от представената разпечатка от системата Т. към заключението на вещото лице за процесната стока тиквички с Код 07099310 - лист 98 -100 от делото. Според първият ред на таблицата на л.99 от делото – V1, „Цената на вноса трябва да бъде равна на или по-висока от входната цена 69,20EUR /100 kg, митото е нула. Следователно, колкото по-висока е декларираната вносна стойност на тези стоки толкова е по-ниско митото дори митото нула над определена стойност. Вносителят поради това, на основание чл.75, параграф 5, алинеи 1 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, следва да докаже, че по-високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване на заплащането на митата.

60. На първо място, договорната стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на тази стока, които имат икономическа стойност (решения от 12 декември 2013 г., С. и др., C-116/12, EU:C:2013:825, т. 40 и от 16 юни 2016 г., Е. 2004. Н., C-291/15, EU:C:2016:455, т. 26). В казуса по делото вносителят не е предоставил доказателствата нито е въвел твърдения, за по-високо качество - екстра, био продукт или други данни, които да предполагат и по-висока цена. В представеният сертификат за съответствие със стандартите на ЕС за тиквичките е посочено качество първо, а не екстра. Направен е извод от ответника, че няма обективни доказателства, които да обосновават по-високата цена.

61. В казуса по делото не само няма икономически елементи за стоката, които да обосновават по-високата цена, но декларираната договорна стойност е с 40,75% по-висока от С. за деня, определена от Комисията. Решението от 16 юни 2016 г., Е. 2004. Н., C-291/15, EU:C:2016:455, Съдът на ЕС е постановено при идентични обстоятелства - значителна разлика между декларираната стойност на внесените стоки в сравнение със среднестатистическата стойност на сравними вносни стоки, в това число за някои от стоките с повече от 50% (т. 38 от решението). В т.39 от решението Съдът на ЕС е приел, че: *„При такива обстоятелства следва да се приеме, че разликата в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническия орган и отхвърлянето от негова страна на декларираната митническа стойност на разглежданите стоки.“*

62. Също по делото няма съмнение относно автентичността на търговската фактура, а се касае за точността на митническата стойност, вносителят е имал процесуалната възможност да представи доказателства за декларираната митническа стойност. Такива са и обстоятелства по делото пред Съда на ЕС, по което е постановено Решение от 16 юни 2016 г., Е. 2004. Н., С-291/15, EU:C:2016:455, видно от т.40 от мотивите. Със същото решение е дадено тълкуване на чл.181а от Регламент (ЕИО) 2454/93 за прилагането на Регламент (ЕИО)№ 2913/92 за създаването на Митнически кодекс на Общността, отменени.

63. Според цитираното решение чл.181а от Регламент (ЕИО) 2454/93 допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки- метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97, *„когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки.“*

64. Както е подчертано по т. 53 от Решението от 28 февруари 2008 г., С. е derivati S., С-263/06, EU:C:2008/128, от своя страна чл.181а от Регламент 3254/94, кодифицира установената както на международно, така и на общностно ниво митническа практика, тази разпоредба съответства на действащия чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447, озаглавен "Неприемане на декларираните договорни стойности". При вноса на селско стопански продукти, идентични на процесуалните правила, посочени по т. 52 от същото решение, са предвидени в чл. 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Тези правила също предвиждат да се предостави възможност на вносителя да докаже декларираната договорна стойност, митническите органи следва да извършат проверка и след като установят, че „изискванията на настоящия член не са спазени“, имат правомощие да не приложат декларираната договорна стойност, а да съберат дължимото мито ведно с лихви. както се изложи по фактите, митническите органи приемат, че не са представени допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност, тъй като вносителят не е представил данни за качествата на стоката, обосноваващи по-високата стойност и по аргументите за липса на логика, същата стока да се продава на загуба след вноса.

65. Поради изложеното, следва да се отговори на въпроса дали приетото с Решението от 16 юни 2016 г., Е. 2004. Н., С-291/15, EU:C:2016:455 за допустимата практика на митническите органи при обстоятелства като процесните следва да бъде съобразено в казуса по делото. Конкретно следва да бъде дадено тълкуване от Съда на ЕС, дали чл. 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, при обстоятелствата по главното производство, митническата стойност на стоките не може да се определи по декларираната договорна стойност, когато декларираната договорна стойност е необичайно висока в сравнение с определената С. от Комисията за деня за същите стоки – зеленчуци, внесени от трети страни, и:

-митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и документа за плащането на цената на стоката, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки,

- вносителят не представя, в отговор на искането на митническия орган, допълнителни доказателства за установяване на декларираната по-висока договорна стойност на стоките от средната цена за вноса на същите стоки в деня на декларирането.

По изложените съображения, само от съдържанието на приложимите в казуса по делото разпоредби, не може да се даде еднозначно тълкуване и отговор всички въпроси, които са съществено значение не само за да бъде постановен мотивиран съдебен акт, но и обуславят разрешаването на правния спор по делото.

Тълкуването, дадено с Решение от 21 януари 2016 година по дело C-430/14,V. , касае различна хипотеза на свързани лица – между физическо лице купувач и юридическо лице – продавач, поради родствена връзка между физически лица, е неприложимо в казуса по делото. Също по въпроса за продажбата на загуба между търговци и на потребители, съдебната практика на Съда на ЕС, установена с Решение на Съда (пети състав) от 19 октомври 2017 г. по дело C-295/16, E. A. SA, E.:EU:C:2017:782, както и Определение на Съда (шести състав) от 7 март 2013 г. по дело C-343/12, E. B. C., E.:EU:C:2013:154 по Директивата за нелоялните търговски практики, е неотнормисима в казуса по делото, доколкото се касае за доказването на декларираната митническа стойност на вносни селско стопански продукти от трети страни. Настоящият съд не установи съдебна практика на Съда на ЕС, от която да следва недвусмислено отговор на тези въпроси.

Необходимостта от тълкуване по реда на чл.267 ДФЕС произтича освен от изложеното и от принципа за правна сигурност от гледна точка на осигуряването на единство при правоприлагането в областта на митническото законодателство на Съюза. Също тълкуването ще допринесе за ефективното действие на правото на ЕС, в това число, както се обсъди по-горе по т. 43 от мотивите, и за да не се допусне загуба на данъчни приходи за ЕС.

С оглед на изложеното, на основание чл.631 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София –град, Първо отделение, 12 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ до Съда на Европейския съюз на основание чл. 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, със следните въпроси:

1.Следва ли, че чл.70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, във връзка с чл.75, параграф 5, алинея 1 и параграф 6 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891 на Комисията за допълване на Регламент (ЕС) №1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, към преценката на условието по чл.70, параграф 3, буква г) от кодекса - „купувачът и продавачът не са свързани“ във връзка с прилагането на договорната стойност на стоките за митнически цели по конкретна митническа декларация за внос на зеленчуци, са относими:

-данните за взаимоотношенията между страните по вноса на стоките и продажбата на същите стоки на първо търговско ниво в ЕС - за трайни и повтарящи се доставки на стоки от същия вид, на значителни количества и стойности, които изключват извод за случайност на взаимоотношенията по конкретния внос, предмет на преценката;

-данните за издадените фактури за доставките, за плащането на цената, за отразяването на фактурите в счетоводството и в дневниците по ДДС на вносителя, съответно уражнено право на данъчен кредит по конкретния внос;

-декларираната договорна стойност по конкретния внос, предмет на преценката, е значително по-висока в сравнение със стандартната вносна стойност за същата стока, определяна от Комисията за целите на прилагането на вносни мита в сектора на зеленчуците, същевременно същата стока е продадена на загуба в ЕС;

- вносителят не е представил търговски договор по повод на конкретния внос, изискан от митническите органи или документ за друг вид юридическа връзка между контрагентите?

В случай, че са относими, то посочените обстоятелства позволяват ли да се определят търговците вносител и износител, съответно вносител и купувач на първо търговско ниво в ЕС, като „юридически признати търговски партньори“, съответно свързани лица по смисъла на чл.127, параграф 1, буква б) и чл.142, параграф 4, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюз?

В случай, че посочените обстоятелства са относими, но не са достатъчни за извода, че търговците са свързани лица, то за целите на проверката по чл.75, параграф 6 от Делегирания регламент (ЕС) №2017/891, възниква ли задължение да бъде извършена преценката, дали отношенията между търговците не са повлияли при определянето на по-високата цена на стоката по конкретния внос, за да се предотврати избягването на плащането на мито и загубата на данъчни приходи по бюджета на ЕС, предвид и последващата продажба на загуба на първо търговско ниво в ЕС?

2. Следва ли от чл. 47, параграф 1 и чл. 41, параграф 2, буква в) от Хартата за основните права на ЕС, тълкувани във връзка с правото на жалба на вносителя по чл. 44, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, както и задължението на митническите органи за мотивиране на решението по чл. 29 във връзка с чл.22, параграф 7 от Кодекса, и обстоятелствата по делото, че като се вземе предвид, че в производството по съдебното обжалване на решението, първоинстанционният съдът служебно е задължен да провери законосъобразността на решението и на непосочени в жалбата основания, да събира нови доказателства и служебно да назначи вещо лице, че

- Условието по чл.70, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза - „купувачът и продавачът не са свързани лица или връзката не е повлияла върху цената“, допустимо ли е да бъде установено за пръв път в производството пред съда или митническият орган е задължен да формира извод по този въпрос още в мотивите на обжалваното решение?

- Когато вносителят е имал процесуалната възможност, но не е заявил изрично, че ще определи стойността на вносните стоки по чл. 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза – дедуктивен метод, ще противоречи ли на чл. 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891 на Комисията за допълване на Регламент (ЕС) №1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, конкретно установеният преклузивен срок за посоченото установяване, тази стойност да бъде установена за пръв път в производството по обжалването на решението пред съда, в това число за разглеждането на възраженията на вносителя, основани на продажната цена на стоката в ЕС, близка до декларираната договорна стойност?

3. Следва ли от чл.75 параграф 5, алинея 4 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891 на Комисията за допълване на Регламент (ЕС) №1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците - *"вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата, и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида"*, в контекста на даденото тълкуване по т.1 от диспозитива на Решение на Съда от 11 март 2020 г., BV, C-160/18, EU:C:2020:190, във връзка с доказването на декларираната договорна стойност по чл.70, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза, при обстоятелствата по делото, че:

- задължават митническите органи, съответно при обжалването съдът, да вземат предвид обстоятелството, че вносната стока – зеленчуци, е продадена на загуба в ЕС като сериозна индикация, че посочената вносна цена е била изкуствено завишена, в това число с оглед преценката за свързаност на лицата, която е повлияла на декларираната договорна стойност, в това число с цел да се предотврати избягването на плащането на мито и загуба на данъчни приходи?

- задължават вносителя да представи договор или друг еквивалентен документ за доказването на подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза, или е достатъчно да докаже извършеното плащане на декларираната стойност на стоката при вноса?

или

- задължават вносителя да представи само документите, изрично посочени в чл.75 параграф 5, алинея 4 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, като доказателство за декларираната договорна стойност при внос на зеленчуци, поради това обстоятелствата, свързани с продажбата на същата стока в ЕС на загуба, са нетононими към преценката по чл.75, параграф 6 от същия регламент за неприемането на договорната стойност и определянето на вносно мито ?

4. Следва ли чл.75 параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891 на Комисията за допълване на Регламент (ЕС) №1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, и даденото тълкуване с Решението от 16 юни 2016 г., E. 2004. N., C-291/15, EU:C:2016:455, при обстоятелствата по главното производство, че митническата стойност при внос на зеленчуци от трети страни, **не може да се определи по декларираната договорна стойност, когато :**

- декларираната договорна стойност на стоката е значително по-висока в сравнение със стандартната вносна стойност за същата стока, определяна от Комисията за целите на прилагането на вносни мита в сектора на зеленчуците;

- митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и документа за плащането на цената на стоката, представени като доказателство за действително платената цена по вноса;

- вносителят, в отговор на искането на митническия орган, не е представил: договор или друг еквивалентен документ за доказването на подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза, в това число допълнителни доказателства за установяването на икономически елементи на стоката, обосноваващи по-високата стойност при закупуването ѝ от износителя, за био-продукт или екстра качество на конкретната партида зеленчуци?

СПИРА производството по адм. д. №11614/2020г. по описа на Административен съд София – град, Първо административно отделение, 12 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ.

Съдия:

Наталия Ангелова